

TEZAU LITURGIC
23 APRILIE
ANTONIOS MARKOU

CANONUL
SF. MUCENIC
LAZĂR
BULGARUL
DE LA
GABROVO

ATENA, 2020

23 Ἀπριλίου Κανὼν Νεομ. ΛΑΖΑΡΟΥ τοῦ Βουλγάρου

Ποίημα Ἀντώνιος Μάρκου

Ῥδή α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.
ὦ!τῶν θαυμασίων σου τὰς δωρεάς τις ἐξείποι,
ἄς Χριστὸς παρέσχε σοι, Ἄθλοφόρε Κυρίου Λάζαρε
ἐνδοξε; Διὸ κατάλαμψον τὴν ἐμὴν
διάνοιαν τοῦ ὑμνῆσαι σε.

Νῦν εἰς οὐρανοῦ ταμεῖα τὴν σὴν ψυχὴν,
Χριστὸς καθίστησι, γενναιόφρον Λάζαρε,
ᾧστε μετέχειν ἐκεῖ τῆς Τριάδος τῆς θεάς,
μετὰ Μαρτύρων χοροῦ.

Ἵνα Παραδείσου τῶν ἀγαθῶν ἐπιτύχης,
τῶν προσκαίρων καὶ φθαρτῶν ὅλως οὐκ ἐφρόντισ
ας. Διὸ καὶ στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ
δέδεξαι.

Θεοτοκίον.

Κυρία τοῦ παντός, Παναγία,
Ὁρθοδόξων τεῖχος ἀπροσμάχητον,
τούς ὑμνοῦντας Σε ἀεὶ ἐκ παντοίων λύτρωσαι δειν
ῶν καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, Θεογεννήτορ.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὅλον τὸν ἔρωτα Χριστοῦ ἔχων ἐν καρδίᾳ,
τούς τῶν λίθων αἰκισμούς, Λάζαρε Ἀθλητά,
ὑπέφερες καρτερῶς· ὅθεν τὰ νῦν ἀξίως δεδόξασαι.

Λαῶ Βουλγαρικῶ φωταγωγεῖς,
τῇ πέτρα τῶν ἐντολῶν
σαυτὸν στερέωσας καὶ οὐδόλως σαλευθῆς·
διὸ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμήθης,
Λάζαρε ἀξιάγαστε.

Ἀγάλλεται φαιδρῶς Λειμῶνος Μονή ἢ ἐν
Λέσβῳ, ἔνθα κεῖνται σὰ Λείψανα, Λάζαρε μακάριε,
τάς νόσους τῶν ἐκεῖ ὀχλουμένων ἰώμενα.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται ἐπὶ Σῆ, Θεοτόκε Παρθένε, ὁ
πιστός λαός Σου, ὅτι Σὺ αὐτὸν ὀδηγεῖς,
τούς ἀνευφημοῦντας αἰεὶ τὸ Σὸν τόκον,
μόνη Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ τοῦ Κυρίου σου ναὸν κατέστησας σὸν σ
ῶμα, Λάζαρε, διὸ Αὐτῶ προσηνέχθης ὡς θυμίαμα
καὶ σεπτὴ ὀλοκάρπωσις.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μάρτυρος γενναιοτάτου,
ιαμάτων δωρεάς τοῖς τιμῶσι σε, κόνις ἢ ἱερά τῶν
Λειψάνων σου, Λάζαρε.

Μαρτυρίου τὸν στέφανον ἐδέχθης, Κύριον τὸν
Θεὸν σου, ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ σώματι τιμῶν,
Λάζαρε, διὸ καὶ Αὐτῶ προσεφέρθης ὡς σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ὄρμος καταφυγῆς ὑπάρχεις,
ἢ γεννήσασα Χριστόν
τόν δρακί συνέχοντα οὐρανοῦς καί ἐν σοφίᾳ αὐτο
ύς στερεώσαντα.

Ῥδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει Σου.

Ἴδεῖν κάλλος οὐράνιον ἐπιποθῶν,
πολλάς βασάνους ἐν γῆ ὑπέφερες. Πυρός δέ καῦσι
ν καί λίθων αἰκισμῶν, διὰ νηστείας καί ἀγρυπνίας
προσεκαρτέρησας.

Ἐκτελούντων ἀπάντων, Ἀθλητά, μνήμην σου
τὴν ἀγίαν καί σεπτήν, ὑπερασπίζου πάντοτε,
ἀπό βλάβης ψυχοφθόρου αὐτοῦς ρυόμενος, σὰς π
ρεσβείας προσάγων Θεῷ.

Ῥρόντων
ἀγαθῶν καί κόσμου ἡδέων ὑπεράνω ὄφθης,
μάκαρ, Βουλγαρίας γόνε καί αὐτῆς προστάτα.
Διό παρά Θεοῦ τὴν χάριν ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τοῦ
ς πάσχοντας.

Ὅλως ὑπὸ Θεοῦ δυναμωθείς, πάσας τοῦ ἐχθροῦ
τάς μηχανάς ὡς σκύβαλα λελόγισαι, Λάζαρε·
καί τόν σταυρόν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος,
ἦρθης πρὸς θείας σκηνάς.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
Δέσποινα τοῦ κόσμου Ἀγαθή, τῶν
Σέ ἐπικαλουμένων καί

πρέσβευε τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Σου, ὅπως λυτρώσῃται ἡμᾶς τῶν περιστάσεων.

Ῥδή στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μανία Ἀγαρηνῶν ἔσπευδε,
ζωῆς τῆς ἐπιγείου ἀποστερῆσαι σε, ἔνδοξε.
Ἀλλὰ σὺ Βασιλείας Οὐρανῶν στεφάνων ἠξίωσαι καὶ μαρτυρικὴν πορφύραν περιβέβλησαι.

Νευρούμενος τῷ Πνεύματι, ἀήττητος γέγονας πρὸς βολαῖς ταῖς τοῦ ἐχθροῦ· καὶ τὸ πῦρ ὡς δρόσον δεχόμενος, πηγὴ ἀναδέδειξαι θαυμάτων τῷ κόσμῳ, παναοίδημε.

Ἦνίκα κατέβαλες, ἀθλητὰ Λάζαρε, τοῦ μαρτυρίου στάδιον, ταῖς χερσί σου κατέκων περιχαρῶς τὸν σταυρὸν ἀνεκραύγαζες. Σὺ γενοῦ μοι ὑπερασπιστὴς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Σὺ, ἡ μόνη κυήσασα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, διαπαντὸς ἰκέτευε δεόμεθα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, ὑπὲρ τῶν Σέ τιμώντων καὶ ὑμνούντων τὸν τόκον Σου τὸν ἄφθαρτον.

Ῥδή ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Θανάτου λαμπρυνθεὶς τῷ παθήματι, λάμπεις τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἀστήρ, καταυγάζων τῇ σῇ χάριτι τοὺς συμφώνως τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἡλίου, Λάζαρε, ὄφθης, ἔνδοξος
ἀστήρ, ἀειλαμπέστατος·

ἧς βλάστημα τυγχάνεις καὶ τιμῆς πρόξενος.

Διὸ βοῶμεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τελοῦντες μετὰ θυμηδίας καὶ χαρᾶς τὴν ἐόρτι
ον μνήμην σου, ὦ Λάζαρε,

τὴν ἁγίαν καὶ μαρτυρικὴν, Χριστῷ βοῶμεν·
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε, Ἄχραντε Ἀγνή, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου,
Ὅν ἐκύησας Χριστόν τὸν Κύριον,
ἐκλυτρώσασθαι ἡμᾶς πάσης πλάνης, ἀληθῶς εὐλο
γημένη Κυρία Δέσποινα.

Ῥδὴ ἦ'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσις.

Ἀνυποίστων κακῶν βαρυνθέντα μεγέθει,
τὸν λαόν σου τὸν ἐν πίστει τιμῶντα σε,
ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις λυτροῦσαι ἀεὶ·
διὸ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν, εὐφραίνεται πόλις Περγάμου φαιδρῶς, σέ
προστάτην καὶ ῥύστην ἔχουσα, Λάζαρε·
νέος γὰρ αὐτῇ ἀνέτειλας ἥλιος, διὸ εὐλογοῦμεν Χ
ριστόν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν σὴν ἔνδοξον μνήμην,
σῶζεις ἀεὶ πρεσβείαις σου, Μάρτυς Χριστοῦ Λάζαρ
ε, καὶ πάντας ἡμᾶς σκέπεις·
διὸ εὐλογοῦμεν Χριστόν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ὼ Μήτηρ Θεοτόκε, Σέ πάντες δοξάζομεν,
ὡς τεκοῦσαν τόν Κτίστην καί Ποιητήν τοῦ παντός
καί Σήν χάριν ὁμολογοῦντες, Χριστόν εὐλογοῦμεν
, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Λάζαρε σεπτέ, Ἀντωνίου ζωὴν περιφρούρησον καί
Νικολάου ψυχὴν ἀνάπαυσον. Σέ γάρ προβάλλο
μεν μεσίτην πρὸς Θεόν καί ταῖς εὐχαῖς σου θαρ
ροῦντες προσπίπτωμεν, πίσει καί πόθῳ ἀκλινεῖ ἀν
ευφημοῦντες σε.

Βουλγαρίας ἡ χῶρα, Μάρτυς, σεμνύνεται,
ὡς ἐπὶ γῆς ἡ πατρίς σου καί πρὸς Θεόν σέ προ
βάλλεται πρόμαχον, ῥύοντα αὐτὴν κινδύνων καί π
εριστάσεων, πίσει τε καί πόθῳ ἀκλινεῖ ἀνευφημοῦ
σα σε.

Ὁλβιος τόπος ἡ γῆ, ἡ τό αἷμα σου δεξαμένη,
Καρτερόψυχε, ὡς τοῦ Ἄβελ ποτέ τοῦ δικαίου.
Διό τιμᾶ σε Βουλγάρων τό γένος, ὡς νικητὴν τοῦ
ἀντιπάλου καί πολεμήτορος, πίσει τε καί πόθῳ
ἀκλινεῖ ἀνευφημῶν σε.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τόν ἄνθρωπον ἔπλασε τό πρὶν,
ὁ Σὸς Υἱὸς Παρθένε, καί φθαρέντα ἀνέπλασε διὰ
Σοῦ, Πανύμνητε,
καί Θείου φωτός τοῦ ἀνεσπέρου ἡμᾶς ἐπλήρωσε,
τοὺς Σέ Θεοτόκον ἀληθῆ πίσει δοξάζοντες.